

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn.: KO-08190/2014-ERU
Č. j.: 08190-32/2014-ERU

V Ostravě dne 30. června 2016

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-08190/2014-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **Devátá energetická, s.r.o.**, se sídlem Jablonecká 322/72, 190 00 Praha 9 – Střížkov, IČO: 457 93 590 (dále též jen „účastník řízení“), zast. JUDr. Adamem Batunou, advokátem, ev. č. ČAK 09849, se sídlem v Praze, Panská 6, ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost Devátá energetická, s.r.o., se sídlem Jablonecká 322/72, 190 00 Praha 9 – Střížkov, IČO: 457 93 590, se tím, že v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320705680 v rámci vymezeného území „SOKOLOVSKÁ 972/195“ (evid. č. 1), adresa: 190 00 Praha 9, Libeň, Sokolovská 972/195, kraj Hlavní město Praha, v období od 1. ledna 2014 nejméně do 28. dubna 2014 neověřil správnost měření měřicího zařízení tepelné energie, když

- v odběrném místě Bytový blok „A“ odběratele TOMMI – holding, spol. s r.o., měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo 22250099,
- v odběrném místě Bytový blok „B“ odběratele TOMMI – holding, spol. s r.o., měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo 01296-96,
- v odběrném místě Bytový blok „C“ odběratele TOMMI – holding, spol. s r.o., měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo 01289-96,
- v odběrném místě Bytový blok „D“ odběratele TOMMI – holding, spol. s r.o., měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo 01313-96,
- v odběrném místě Bytový blok „E“ odběratelů Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17 a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19 měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením výrobní číslo 23650287,

jejichž platnost ověření skončila dne 31. prosince 2013, **dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16314.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 16314.

IV. V části podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kterého se účastník řízení měl dopustit tím, že v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona jako držitel licence na rozvod tepelné energie č. 320705680 v rámci vymezeného území „SOKOLOVSKÁ 972/195“ (evid. č. 1), adresa: 190 00 Praha 9, Libeň, Sokolovská 972/195, kraj Hlavní město Praha, neúčtoval dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení, když uplatněním přepočtových koeficientů skutečně naměřené množství tepelné energie zvyšoval o tzv. tepelné ztráty, přestože cena tepelné energie veškeré proměnné náklady na výrobu a rozvod tepelné energie, včetně nákladů na pokrytí tepelných ztrát již zahrnovala, v důsledku čehož za období let 2011 - 2014 odběratelům tepelné energie, společnosti TOMMI – holding, spol. s r.o. (IČO: 452 80 355), a dále Společenství pro dům Čihákova 871/15 (IČO: 248 36 877), Společenství pro dům Čihákova 872/17 (IČO: 247 68 341) a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19 (IČO: 247 92 632) vyúčtoval cenu tepelné energie o 1 621 298,13 Kč (včetně DPH) vyšší, **se správní řízení sp. zn. KO-08190/2014-ERU zastavuje.**

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 5. září 2014 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ustanovení § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly zahájené dne 28. dubna 2014 podle ustanovení § 5 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“).

Kontrola byla provedena na základě pověření kontrolního orgánu, č. j. 04136-2/2014-ERU, ze dne 28. dubna 2014, vydaného ve smyslu ustanovení § 4 kontrolního řádu. Kontrolovaným obdobím byl rok 2013 a měsíce leden až duben roku 2014. V rámci kontroly bylo dne 13. května 2014 provedeno místní šetření a byl z něj pořízen záznam č. j. 04136-5/2014-ERU. Na základě provedeného šetření byly účastníkem řízení Úřadu

předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly. Dne 22. května 2015 Úřad doplnil zjištění ve věci dodržování ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona o vyúčtování dodávek tepelné energie odběratelům za rok 2011, 2012 a zbývající část roku 2014, tj. měsíce květen až prosinec.

II. Popis skutkového stavu věci – kontrolní zjištění

Z provedené kontroly vyplynulo, že účastník řízení podniká na území Hlavního města Prahy mimo jiné v oblasti rozvodu tepelné energie na základě licence č. 320705680. Účastník řízení provozuje rozvodné tepelné zařízení (o přenosové kapacitě 2,5 MWt a délce 0,700 km), které je připojené k primárnímu rozvodu dodavatele tepelné energie společnosti Pražská teplárenská a.s., se sídlem Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7, IČO: 452 73 600 (dále jen „společnost Pražská teplárenská“).

Předmětné rozvodné tepelné zařízení ve vymezeném území „SOKOLOVSKÁ 972/195“ (evid. č. 1), adresa: 190 00 Praha 9, Libeň, Sokolovská 972/195, kraj Hlavní město Praha (dále též jen „dotčené vymezené území“), má účastník řízení pronajato od Městské části Praha 9. Dodavatelem tepelné energie do výměňkové stanice na adrese Sokolovská 972/15, Praha 9, je společnost Pražská teplárenská. Účastník řízení tepelnou energii pro účely vytápění a přípravu teplé vody dodává z výměňkové stanice na základě smluv do pěti bytových bloků pod označením „A“, „B“, „C“, „D“, „E“. U Bytového bloku „E“ probíhá z důvodu výpovědi smluvního vztahu a následného sporu o uzavření nové smlouvy dodávka tepelné energie od 1. února 2014 bez uzavřené smlouvy. Dodávky tepelné energie účastník řízení uskutečňuje prostřednictvím výměňkové stanice a navazující tepelné sítě vedené do pěti domovních předávacích stanic osazených v jednotlivých odběrných místech bytových objektů. Domovní předávací stanice v objektech označených „A“, „B“, „C“ a „D“ jsou rovněž ve vlastnictví Městské části Praha 9 a jsou provozovány účastníkem řízení. Domovní předávací stanice v objektu označeném „E“ je ve vlastnictví tří právnických osob, a to Společenství pro dům Čihákova 871/15, IČO: 248 36 877, Společenství pro dům Čihákova 872/17, IČO: 247 68 341, a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19, IČO: 247 92 632. V každém odběrném místě je před předávací stanicí osazeno měřicí zařízení tepelné energie, které je ve vlastnictví účastníka řízení.

Jednotlivé bytové bloky s více vchody napojené na rozvodné tepelné zařízení tvoří vždy jednu zúčtovací jednotku, v rámci níž jsou bytové jednotky zásobovány tepelnou energií jedním společným odběrným tepelným zařízením ke konečné spotřebě. Bytové bloky „A“, „B“, „C“ a „D“ mají jednoho společného vlastníka, kterým je Městská část Praha 9. Za Městskou část Praha 9 na základě mandátní smlouvy uzavřené dne [REDAKCE] jedná společnost TOMMI – holding, spol. s r.o., se sídlem U Svobodárny 1110/12, 190 00 Praha 9, IČO: 452 80 355 (dále jen „společnost TOMMI – holding“). Bytový blok „E“ se třemi vchody byl v rámci privatizace vlastnický rozdělen a každý vchod je ve vlastnictví jiné právnické osoby, a to ve vlastnictví Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17 a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19. Tyto tři vchody u bytového bloku „E“ zároveň mají jedno společné, technologicky propojené odběrné tepelné zařízení, které není technicky uzpůsobeno pro samostatný odběr tepelné energie pro jednotlivé vchody.

Při kontrole odběrných míst odběratelů tepelné energie, společnosti TOMMI – holding, Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17 a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19, dne 13. května 2014 bylo zjištěno, že v místech předání tepelné energie jsou osazena měřicí zařízení, u nichž byla platnost měření naposledy ověřena dne 25. září 2009. Platnost jejich ověření tak skončila dne 31. prosince 2013. Údaje o ověřování správnosti měření zjištěné v rámci kontroly jsou zpracovány v Tabulce č. 1.

Tabulka č. 1:

Odběratel	TOMMI – holding, spol. s r.o.					Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17, Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19
	"A"	"B"	"C"	"D"	"E"	
odběrné místo	██████	██████	██████	██████	██████	
výrobní číslo měřidla	██████	██████	██████	██████	██████	
úřední značka ověření	██████	██████	██████	██████	██████	
datum posledního ověření	25. 9. 2009	25. 9. 2009	25. 9. 2009	25. 9. 2009	25. 9. 2009	
platnost ověření měřidla do	31. 12. 2013	31. 12. 2013	31. 12. 2013	31. 12. 2013	31. 12. 2013	
vyhovuje / nevyhovuje	nevyhovuje	nevyhovuje	nevyhovuje	nevyhovuje	nevyhovuje	

Účastník řízení v roce 2013 podle měřicích zařízení dodal do všech napojených odběrných míst v dotčeném vymezeném území celkem ██████ GJ tepelné energie za jednotkovou cenu ██████ Kč/GJ bez DPH, tj. ██████ Kč/GJ včetně DPH.

Z vyúčtování dodávek tepelné energie, jejich příloh a vyjádření účastníka řízení, které jsou součástí kontrolního spisu, bylo v rámci kontroly Úřadem zjištěno, že účastník řízení údaje z měřicích zařízení v jednotlivých odběrných místech vyhodnocuje tak, že naměřené a zjištěné hodnoty dále násobí koeficientem (tzv. přepočtovým koeficientem), který je účastníkem řízení stanoven jako podíl hodnoty odečtu fakturačního měřidla dodavatele tepelné energie (společnosti Pražská teplárenská), kterým jsou měřeny dodávky tepelné energie v místě předání na vstupu do výměňkové stanice, která se nachází na adrese Sokolovská 972/195, 190 00 Praha 9, a hodnoty součtu odečtů všech měřidel tepelné energie v odběrných místech bytových objektů bloků „A“, „B“, „C“, „D“, „E“. Takto přepočtené hodnoty jsou následně účastníkem řízení uplatněny v měsíčním vyúčtování dodávek tepelné energie. Aplikací tzv. přepočtových koeficientů je skutečně naměřené množství tepelné energie zvýšeno o tzv. tepelné ztráty vzniklé na provozovaném rozvodném zařízení v dotčeném vymezeném území.

Při kontrole účastník řízení uvedl, že osazená měřidla k měření dodávek tepelné energie v jednotlivých odběrných místech bytových objektů (bloků) „A“, „B“, „C“, „D“, „E“ nebyla mimo provoz od roku 2009, kdy byla provedena demontáž měřidel z důvodu zajištění opětovného metrologického ověření správnosti měření.

Tabulka č. 2 zobrazuje přehled o účastníkem řízení naměřených a vyúčtovaných hodnotách dodávek tepelné energie za období let 2011 – 2014.

Tabulka č. 2:

hodnoty			2011		2012		2013		2014	
			v GJ	v Kč	v GJ	v Kč	v GJ	v Kč	v GJ	v Kč
TOMMI - holding, spol. s r.o.	odběrné místo "A"	naměřené	████	████	████	████	████	████	████	████
		přepočítané	████	████	████	████	████	████	████	████
		rozdíl	████	████	████	████	████	████	████	████
	odběrné místo "B"	naměřené	████	████	████	████	████	████	████	████
		přepočítané	████	████	████	████	████	████	████	████
		rozdíl	████	████	████	████	████	████	████	████
	odběrné místo "C"	naměřené	████	████	████	████	████	████	████	████
		přepočítané	████	████	████	████	████	████	████	████
		rozdíl	████	████	████	████	████	████	████	████
	odběrné místo "D"	naměřené	████	████	████	████	████	████	████	████
		přepočítané	████	████	████	████	████	████	████	████
		rozdíl	████	████	████	████	████	████	████	████
Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17, Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19	odběrné místo "E"	naměřené	████	████	████	████	████	████	████	████
		přepočítané	████	████	████	████	████	████	████	████
		rozdíl	████	████	████	████	████	████	████	████
rozdíl celkem			████	████	████	████	████	████	████	████

*) v souladu s kupními smlouvami na odběr tepelné energie platnými od 1. 6. 2011 bylo období červen až prosinec 2011 fakturováno zvlášť za bloky "A" až "D" Městské části Praha 9 a za blok "E" třem samostatným společenstvím vlastníků

Z Tabulky č. 2 je patrné, že účastník řízení za rok 2011 vyúčtoval odběratelům tepelné energie v rámci dotčeného vymezeného území za použití tzv. přepočtových koeficientů o █████ GJ tepelné energie více, než skutečně naměřil, což odpovídá částce ve výši █████ Kč (včetně DPH), za rok 2012 to pak bylo o █████ GJ více, což odpovídá částce █████ Kč (včetně DPH), za rok 2013 o █████ GJ více, což odpovídá částce █████ Kč (včetně DPH), a za rok 2014 o █████ GJ více, což odpovídá částce █████ Kč (včetně DPH).

Celkem tedy účastník řízení vyúčtoval v období let 2011 – 2014 odběratelům tepelné energie █████ GJ tepelné energie více, než skutečně naměřil, což celkem odpovídá částce ve výši █████ Kč (včetně DPH).

O výsledku kontroly byl dne 19. června 2014 pořízen Protokol o kontrole č. [REDAKCE], který byl účastníku řízení doručen téhož dne. Ke zjištěním uvedeným v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] vznesl dne 4. července 2014 účastník řízení námitky. Dne 1. srpna 2014 pak Úřad pod č. j. 04136-14/2014-ERU vyrozuměl účastníka řízení o vyřízení námitek, kdy byla zjištění uvedená v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] potvrzena a námitky zamítnuty. Dne 22. května 2015 Úřad doplnil údaje o vyúčtování dodávek tepelné energie za rok 2011, 2012 a měsíce květen až prosinec roku 2014.

III. Průběh správního řízení na I. stupni

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil Úřad po vyhodnocení všech uvedených skutečností podle ustanovení § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení, č. j. 08190-1/2014-ERU, dne 5. září 2014 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ustanovení § 36 správního řádu. V rámci oznámení o zahájení správního řízení bylo uvedeno, že se účastník řízení mohl dopustit spáchání jednoho správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V průběhu správního řízení však správní orgán dospěl k závěru, že přílehavější kvalifikace jednání účastníka řízení je vícečinný souběh stejnorodý dvou správních deliktů dle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Dne 19. září 2014 zaslal Úřad účastníku řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a o možnosti doložit majetkové poměry.

Dne 29. září 2014 bylo účastníkovi řízení umožněno nahlédnutí do spisu. Téhož dne bylo Úřadu doručeno vyjádření zástupce účastníka řízení k podkladům rozhodnutí spolu s návrhem na doplnění dokazování.

Na základě tvrzení účastníka řízení si správní orgán přípisem ze dne 31. října 2014 vyžádal protokoly Státní energetické inspekce z kontrol, které byly u účastníka řízení provedeny. Dne 6. listopadu 2014 obdržel Úřad od Státní energetické inspekce Výpis z protokolu č. [REDAKCE], a proto opět vyrozuměl účastníka řízení o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, čehož účastník řízení využil.

V průběhu správního řízení vyšlo z vlastní činnosti Úřadu najevo, že účastník řízení se mohl dopustit spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona v širším časovém úseku, než pro které bylo správní řízení sp. zn. KO-08190/2014-ERU zahájeno. Jelikož by došlo k podstatnému rozšíření předmětu uvedeného správního řízení, zahájil správní orgán dne 18. června 2015 s účastníkem řízení další správní řízení vedené pod sp. zn. KO-05115/2015-ERU pro podezření ze spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a to na základě doplnění kontrolních zjištění, které bylo vloženo do správního spisu sp. zn. KO-05115/2015-ERU dne 5. června 2015.

Obě zahájená správní řízení byla usnesením č. j. 08190-17/2014-ERU ze dne 3. července 2015 spojena do jednoho řízení nadále vedeného pod sp. zn. KO-08190/2014-ERU, o čemž byl účastník řízení dne 7. července 2015 vyrozuměn přípisem č. j. 08190-18/2014-ERU. Dne 14. července 2015 bylo účastníku řízení umožněno nahlédnutí do spisu.

Dne 10. prosince 2015 vyrozuměl správní orgán účastníka řízení o upřesnění předmětu správního řízení, a to z důvodu právní jistoty účastníka řízení v probíhajícím správním řízení, jehož předmět byl významně rozšířen, a dále v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu poskytl účastníku řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Námítky účastníka řízení

V průběhu správního řízení se účastník řízení opakovaně vyjádřil ke správnímu řízení a k podkladům pro vydání rozhodnutí.

V rámci vyjádření ze dne 29. září 2014 právní zástupce účastníka řízení k dodržování metrologického ověření správnosti měření uvedl, že zjištěný nedostatek byl bez prodlení odstraněn a měřidla byla nahrazena kalorimetry novějšího typu s ověřením platným do června 2018. Současně byla přijata systémová opatření, která by měla do budoucna obdobným administrativním pochybením zamezit.

Za účelem vyloučení pochybností o správnosti měření měřidel opatřených v době kontroly neplatnou úřední značkou pak účastník řízení nechal tyto kalorimetry překontrolovat v autorizovaném metrologickém středisku společnosti Pražská teplotárenská, které potvrdilo, že osazená měřidla byla zcela funkční a tato skutečnost tedy neměla vliv na měření a vyúčtování dodávky tepelné energie odběratelům. I v době, kdy kalorimetry platným ověřením nedisponovaly, měřidla fakticky zákonným požadavkům vyhovovaly.

K vyhodnocování vyúčtovaných a skutečně naměřených dodávek tepelné energie účastník řízení uvedl, že má za to, že způsob, jakým vyúčtuje cenu tepelné energie odběratelům, vyhovuje zákonným podmínkám a v žádném případě jím nezískává neoprávněný finanční prospěch na úkor odběratelů, ani jiných subjektů.

Účastník řízení upozornil, že společnost Pražská teplotárenská není provozovatelem výměňkové stanice na adrese Sokolovská 972/195, 190 00 Praha 9 – Libeň, jak je nesprávně uvedeno ve Vyřízení námitek ze dne 1. srpna 2014. Výlučným uživatelem a provozovatelem této stanice je účastník řízení, a to na základě nájemní smlouvy ze dne 24. ledna 2008. S ohledem na tuto skutečnost je dle účastníka řízení možné splnit povinnost stanovenou ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona měřením na fakturačním měřidle ve výměňkové stanici a využít kalorimetry osazené na patách objektů jako poměrové, a to v souladu s uzavřenými smlouvami na odběr tepelné energie s odběrateli. Porovnáním ceny tepelné energie na patách domů s cenou tepla na výměňkové stanici je zřejmé, že tato cena není nijak navyšována a tepelné ztráty v rozvodném tepelném zařízení jsou toliko poměrně rozděleny na jednotlivé odběratele s přibližným navýšením 3,8 % naměřených hodnot na patách domů. Právě tepelným ztrátám v rozvodech o velikosti cca 3,8 % pak odpovídá zjištěný rozdíl spotřeby. Zjištěné tepelné ztráty jsou výrazně nižší než sledované průměrné celkové tepelné ztráty stanovené vyhláškou Úřadu č. 59/2012 Sb., o regulačním výkaznictví.

Účastník řízení poukázal na skutečnost, že tepelné ztráty do ceny tepelné energie nezahrnuje a nemůže se tedy jednat o případ, kdy by účastník řízení požadoval zaplatit tepelné ztráty po odběratelích dvakrát, tj. v ceně tepelné energie a dále v navíc naměřeném množství tepla. Úřad se při kontrole nezabýval fakturací od dodavatele tepla, tj. společnosti Pražská teplotárenská, zejména nezjišťoval množství jím dodané tepelné energie. Rovněž nebylo provedeno ani vyúčtování při zápočtu ztrát v rozvodném tepelném zařízení o tuto položku

zvýšené ceny tepla za využití patních kalorimetrů jako fakturačních. V neposlední řadě pak účastníkovi řízení nebylo sděleno, jakým způsobem mají být tedy zjištěné ztráty řádně zaúčtovány.

Účastník řízení rovněž poukázal na skutečnost, že v minulosti opakovaně prošel kontrolou ze strany Státní energetické inspekce, která měla kontrolovanou agendu dříve na starosti, a žádné pochybení při způsobu měření a rozúčtování tepla mu nebylo vyčteno, a tedy se důvodně domníval, že jeho postup je v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona.

Účastník řízení dále navrhl doplnit dokazování o listinné důkazy, a to o odborné vyjádření Ing. [REDAKCE] ze dne 23. září 2014, nájemní smlouvu č. [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], výpis k licenci č. 320705680 k licenci na rozvod tepelné energie účastníka řízení a výpis k licenci č. 320100347 k licenci na rozvod tepelné energie společnosti Pražská teplárenská, a dále výsledky svědků, a to:

- Ing. [REDAKCE], kdy se jedná o energetického auditora a odborného poradce v oblasti energetiky a životního prostředí, který by se měl vyjádřit k otázce měření a účtování dodávek tepelné energie,
- Státní energetické inspekce, Územní inspektorát pro Hlavní město Prahu a Středočeský kraj, neboť dle jeho pokynů účastník řízení při měření a účtování dodávek tepelné energie postupoval,
- Městská část Praha 9, neboť se jedná o vlastníka bytových domů zásobovaných tepelnou energií z předávacích stanic A, B, C, D a vlastníka výměňkové stanice na adrese Sokolovská 972/195, 190 00 Praha 9 – Libeň, který by se měl vyjádřit k otázce dodávek a účtování tepla do bytových domů,
- společnost TOMMI-holding, neboť se jedná o správce bytových domů zásobovaných tepelnou energií z předávacích stanic A, B, C, D, který by se měl vyjádřit k otázce dodávek a účtování tepla do bytových domů,
- Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17, Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19, neboť se jedná o účastníky smluvního vztahu na zásobování bytového domu tepelnou energií z předávací stanice E, kteří by se měli vyjádřit k otázce dodávek a účtování tepla do bytového domu.

Přílohu vyjádření právního zástupce účastníka řízení ze dne 29. září 2014 tvořilo i vyjádření účastníka řízení ze dne 18. září 2014, v rámci kterého účastník řízení nad rámec výše uvedeného namítal, že správní řízení bylo zahájeno „na základě možného porušení ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona“, z čehož účastník řízení dovozuje, že Úřad ani přes provedenou kontrolu, tvrzení ve zprávě z kontroly a neuznané námítky účastníka řízení nemá zcela jasno, zdali k nějakému pochybení ze strany účastníka řízení vůbec došlo. Účastník řízení má za to, že k žádnému pochybení nedošlo.

Účastník řízení se ohradil proti tvrzení obsaženému v oznámení o zahájení správního řízení č. j. 08190-1/2014-ERU ze dne 5. září 2014, kde bylo mj. uvedeno, že účastník řízení neměřil dodávky tepelné energie vlastním měřicím zařízením, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje, neboť se nabízí otázka, či bylo tedy měřicí zařízení č. [REDAKCE] pro předávací stanici A, měřicí zařízení č. [REDAKCE] pro předávací stanici B, měřicí zařízení č. [REDAKCE] pro předávací stanici C, měřicí zařízení č. 01313-96 pro předávací stanici D a měřicí zařízení č. [REDAKCE] pro předávací stanici E. Účastníkovi řízení není jasné, z jakého důvodu může Úřad tvrdit, že účastník řízení dodávky tepelné energie neměřil,

když pracovníci Úřadu tato měřicí zařízení na vlastní oči viděli. Účastník řízení uznal, že je chybou jeho pracovníka, že uvedená měřidla nebyla do konce roku 2013 ověřena. Jednalo se však o administrativní chybu, jejíž nápravu, včetně systémového opatření, účastník řízení zajistil tak, aby se podobná záležitost již neopakovala.

K tvrzení Úřadu ohledně aplikace tzv. přepočtových koeficientů účastník řízení uvedl, že zákazníkům spotřebovanou tepelnou energii nenavýšil ani o jeden GJ. Účastník řízení nesouhlasí s vyřízením námitek proti kontrolnímu zjištění, kdy uvedl, že společnost Pražská teplárenská je sice správcem celopražské primární sítě, ale výměňiková stanice Sokolovská 972/195, Praha 9, je provozována účastníkem řízení. V této výměňikové stanici účastník řízení distribuuje tepelnou energii určenou do předmětných předávacích stanic. Pouze účastník řízení je pak z hlediska obchodních vztahů přímým dodavatelem tepelné energie pro předmětné bytové objekty. Osazené měření ve výměňikové stanici Sokolovská 972/195, Praha 9, je hlavním fakturačním měřidlem pro dodávky tepelné energie do výše uvedených bytových domů napojených na předávací stanice A, B, C, D a E. Pracovníci Úřadu se vůbec nezabývali fakturací od společnosti Pražská teplárenská na hlavním fakturačním měřidle ve výměňikové stanici. Zde naměřené množství tepelné energie je totožné s tím množstvím, které bylo nakonec koncovým odběratelům dohromady rozúčtováno na základě odečtů patních měřidel. Díkce ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona tedy byla naplněna na hlavním fakturačním měřidle. Na patách objektů jsou osazeny kalorimetry, které však slouží jako poměrové, a to zcela v souladu se smlouvou na odběr tepelné energie uzavřené s jednotlivými odběrateli. Cena tepelné energie zůstala stejná jak ve výměňikové stanici, tak na patách domů a ztráty v rozvodu byly rozděleny na jednotlivé odběratele poměrem cca 3,8 % navýšením naměřených hodnot na patách objektů A až E, což odpovídá tepelným ztrátám v rozvodu. Zde není žádné obohacení dodavatele tepelné energie ani poškození odběratelů.

Účastník řízení nezahrnuje paušálně tepelné ztráty do ceny tepelné energie. To by znamenalo zvýšení ceny tepelné energie v daném případě o 6,2 %, což je nepřijatelné, naprosto zbytečné a zákazníkům účastníka řízení by to jen poškodilo. Pracovníci Úřadu neporovnali provedené vyúčtování při zápočtu ztrát v rozvodu do zvýšené ceny tepelné energie, a tím možnosti patních kalorimetrů využít jako fakturačních. Jimi vypočtený rozdíl spotřeby ve výši [REDACTED] GJ, což jsou ztráty ve výši [REDACTED] Kč, uvádí jako poškození odběratelů, což je omyl a neoprávněné nařčení. Legislativa připouští ztráty v rozvodu až 10 % a zde jsou zjištěné ztráty cca 3,8 %.

Dle účastníka řízení z výše uvedeného vyplývá, že tento nikoho nepoškodil, žádnému z jeho zákazníků nezvyšoval množství tepelné energie nad rámec skutečně odebraného a fakturačním měřidlem naměřeného množství. Tento systém rozúčtování tepelné energie byl již dříve schválen a doporučen jako jediný objektivní pracovníky Státní energetické inspekce Praha, kteří u účastníka řízení v minulosti vykonávali kontroly a kteří byli s tímto systémem rozpočítávání ztrát v rozvodech samozřejmě velmi dobře seznámeni. To, že uvedená oblast přešla nyní do gesce Úřadu, neznamená, že je najednou vše jinak a tento systém rozúčtování ztrát v rozvodech tepelné energie je nyní špatně. Účastníkem řízení aplikovaný systém měření spotřeby tepelné energie, včetně rozpočítávání ztrát v rozvodech, je zakotven ve smlouvách s jednotlivými odběrateli. Všichni zainteresovaní s tímto systémem souhlasí, považují jej za objektivní a spravedlivý a nic proti němu nenamítají. Jedná se totiž o jediný objektivní způsob rozpočítávání ztrát v rozvodech, mnohem objektivnější než započítávat do ceny tepla paušálně 10 % na krytí ztrát.

V rámci svého vyjádření ze dne 3. prosince 2014 účastník řízení uvedl, že na žádost Úřadu o zaslání všech protokolů o kontrole a pravomocných rozhodnutí, která byla vydána na základě kontrol u účastníka řízení, předložila Státní energetická inspekce Protokol o výsledku kontroly č. [REDAKCE] ze dne 17. dubna 2013 s vyjádřením, že u účastníka řízení provedla pouze tuto jednu kontrolu.

Dle účastníka řízení vyjádření ohledně počtu provedených kontrol neodpovídá skutečnosti a při jeho vypracování se Státní energetická inspekce musela zjevně dopustit chyby.

Od 1. února 2008, kdy účastník řízení zahájil výkon licencované činnosti dodavatele tepelné energie, prošel účastník řízení kontrolou ze strany Státní energetické inspekce opakovaně a kromě případů, kdy byl kontrolovaným subjektem účastník řízení, byla jeho činnost fakticky kontrolována i při kontrolách Úřadu městské části Praha 9 a společnosti TOMMI – holding, kdy se jednalo přinejmenším o kontroly, o kterých byly pořízeny následující protokoly o kontrole: č. [REDAKCE] ze dne 5. března 2009, č. [REDAKCE] ze dne 23. prosince 2009, č. [REDAKCE] ze dne 1. října 2009, č. [REDAKCE] ze dne 17. dubna 2013, č. [REDAKCE] ze dne 17. dubna 2012 a č. [REDAKCE] ze dne 17. dubna 2012.

Účastník řízení dále uvedl, že ačkoliv řada jednání se Státní energetickou inspekcí nebyla povahou řízením o kontrole, fakticky v rámci nich docházelo ke kontrole činnosti účastníka řízení. V této souvislosti účastník řízení upozornil na kontrolu vyúčtování spotřeby tepla provedenou u společnosti TOMMI – holding a účastníka řízení v srpnu 2011 (zn. [REDAKCE]). Problematiku měření a rozúčtování tepelné energie se Státní energetickou inspekcí účastník řízení opakovaně rozebíral, a to i při příležitostech, kdy probíhala kontrola zaměřená na jiné otázky a z povahy věci se tedy záznam o této skutečnosti v protokolech o kontrole nenachází. Nejčastěji byla tato problematika řešena v souvislosti s kontrolou rozúčtování tepelné energie u společnosti TOMMI – holding, případně Úřadu městské části Praha 9, na základě stížností koncových odběratelů, kdy byla problematika dodávek tepla ze strany Státní energetické inspekce posuzována komplexně, a to včetně vyúčtování tepelné energie účastníkem řízení společnosti TOMMI – holding. V rámci těchto kontrol byly probírány i systémy dodávek tepelné energie a způsob rozúčtování tepelných ztrát.

Za účelem prokázání výše uvedených skutečností účastník řízení navrhoval, aby byli vyslechnuti zaměstnanci Státní energetické inspekce, kteří kontroly u účastníka řízení, příp. dotčených subjektů, prováděli a s nimiž byla problematika měření a rozúčtování tepelné energie, včetně tepelných ztrát, diskutována, a to Ing. [REDAKCE], Ing. [REDAKCE], a Ing. [REDAKCE].

Za účelem prokázání skutečnosti, že způsob, jakým účastník řízení účtuje cenu tepelné energie odběratelům, vyhovuje zákonným podmínkám a v žádném případě jím nezískává neoprávněný finanční prospěch na úkor odběratelů ani jiných subjektů, účastník řízení předložil srovnání výpočtů ceny tepelné energie za rok 2013 a poměrnou část roku 2014.

Dne 3. února 2016 vydal správní orgán rozhodnutí č. j. 08190-25/2014-ERU, kterým uznal účastníka řízení vinným ze spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona a byla mu uložena pokuta ve výši 150 000 Kč a opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu.

IV. Řízení o rozkladu

Proti rozhodnutí Úřadu č. j. 08190-25/2014-ERU ze dne 3. února 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) podal účastník řízení dne 19. února 2016 rozklad, v němž zejména uvedl, že v případě neověření měřicích zařízení se jedná o administrativní pochybení, a tudíž jednání účastníka řízení nelze považovat za společensky škodlivé. A dále, že účtování dodávek tepelné energie plně vyhovuje ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, když toto ustanovení nestanovuje, kde musí být nainstalováno měřicí zařízení. Ustanovení kupních smluv na dodávku tepelné energie tedy neodporuje současné právní úpravě a respektuje autonomii vůle stran. Úřad dle účastníka řízení neprovedl navrhované důkazy účastníka řízení, zejména výslech svědků, a v rámci kontroly se řádně nevypořádal všemi námitkami proti kontrolnímu zjištění a namísto toho zahájil správní řízení.

V rámci podaného rozkladu účastník řízení rovněž namítl, že dne 22. května 2015 byl předmět správního řízení rozšířen i pro období let 2011, 2012 a měsíců května až prosince 2014, aniž by tato období byla předmětem kontroly Úřadu. K výši uložené pokuty účastník řízení uvedl, že stanovení výše pokuty nemá dostatečnou oporu ve skutkových zjištěních ohledně skutečnosti, zda bude či nebude pro účastníka řízení likvidační, když si Úřad řádně nezjistil majetkové poměry účastníka řízení za období roku 2011.

Co se týče uloženého opatření k nápravě, účastník řízení namítl, že jím bylo účastníkovi řízení uloženo provedení opravného vyúčtování tak, aby toto vyúčtování neobsahovalo neoprávněné náklady ve výši 1 621 298,13 Kč, přestože Úřad nikde nespecifikuje, co neoprávněnými náklady myslí. Úřad nestanovil v rámci opatření k nápravě účastníkovi řízení závazný postup, jakým by měl opravné vyúčtování provést a jakým způsobem by měly být promítnuty tepelné ztráty.

Dne 14. dubna 2016 o rozkladu rozhodla předsedkyně Úřadu (dále jen „odvolací orgán“) tak, že napadené rozhodnutí zrušila a věc vrátila správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.

Odvolací orgán ke skutku spáchanému účastníkem řízení a vymezeném ve výroku I. A. napadeného rozhodnutí zejména uvedl, že k porušení povinností uvedených v ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ve spojení s vyhláškou č. 345/2002 Sb. došlo již uplynutím doby platnosti ověření stanovených měřidel a jejich dalším používáním pro potřeby zjištění množství dodané tepelné energie. Argumentace účastníka řízení správností měření měřicích zařízení i po uplynutí ověření by mohla být skutečností, která společenskou nebezpečnost jeho jednání výrazně snižuje. Odvolací orgán se však nedomnívá, že by zde zcela absentovala materiální stránka správního deliktu. S posouzením materiální stránky toho jednání účastníka řízení, jak jej provedl prvostupňový orgán, se odvolací orgán ztotožnil.

Co se však týče skutku spáchanému účastníkem řízení a vymezeném ve výroku I. B. napadeného rozhodnutí, odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Na základě skutečnosti, že účastník řízení neúčtuje cenu tepelné energie podle množství tepelné energie naměřeného měřicími zařízeními umístěnými v jednotlivých domovních blocích jeho odběratelů, tj. v místech předání tepelné energie jednotlivým odběratelům, nelze dojít bez dalšího k závěru, že účastník řízení cenu tepelné energie neoprávněně navyšuje. Úvaha prvostupňového orgánu, podle níž účastník řízení do kalkulace ceny tepelné energie

zahrnul veškerou nakoupenou tepelnou energii včetně tepelných ztrát, k nimž dochází v rozvodném zařízení, a proto navyšování naměřeného množství tepelné energie o tepelné ztráty znamená započítání tepelných ztrát do ceny tepelné energie dvakrát, je v posuzovaném případě chybná.

Účastník řízení účtuje svým odběratelům cenu za množství tepelné energie, které by jim bylo dodáno, kdyby k žádným tepelným ztrátám v rozvodném zařízení nedošlo. Byť se tento postup nejvíce zcela v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona, k poškození odběratelů tímto způsobem nedošlo, když náklady vstupující do kalkulace ceny tepelné energie zůstaly nezměněny. Dodavatel tepelné energie má nepochybně právo též na úhradu tepelných ztrát v ceně tepelné energie, neboť kalkulace ceny zahrnuje obvykle veškeré náklady na výrobu tepelné energie, či jako v tomto případě na nákup tepelné energie, jedná se tak o náklady, které vzniknou bez ohledu na následný úbytek množství tepelné energie způsobený fyzikálními vlastnostmi dodávaného média v rozvodném zařízení. Problematika navyšování naměřeného množství tepelné energie o tepelné ztráty tak může mít vliv pouze na výši jednotkové ceny tepelné energie, nikoli však na celkovou odběratelům účtovanou částku, neboť absolutní hodnota nákladů v ceně tepelné energie zůstává nezměněna.

Účastník řízení množství tepelné energie nikdy nenavyšoval nad tu část dodané tepelné energie, která se k jednotlivým odběrným místům skutečně vztahuje. Místo aby však účastník řízení vzal celkové náklady na dodávky tepelné energie (zahrnující i náklady odpovídající následným ztrátám) a rozdělil je k odběrným místům podle naměřeného množství, rozdělil je podle množství přepočteného, které zahrnovalo jak množství naměřené, tak i tepelné ztráty. Tím však pouze ovlivnil jednotkovou výši ceny tepelné energie, když celkové náklady na dodávky tepelné energie byly děleny vyšším množstvím tepelné energie, čímž zákonitě poklesla jednotková cena, nikoli však samotné náklady na dodávky, které zůstaly beze změny a které nebyly ani předmětem provedené kontroly.

Pokud jsou náklady na dodání tepelné energie na konci příslušného roku, resp. měsíce, stanoveny na základě skutečně vynaložených ekonomicky oprávněných nákladů, pak se jedná o částku pevnou, která je mezi odběratele rozdělena poměrně na základě naměřených údajů. Ačkoliv byly tyto naměřené údaje poměrně navýšeny o tepelné ztráty, odběratelé fakticky uhradili naprosto stejnou částku za dodanou tepelnou energii, pouze došlo ke změně jednotkové ceny tepelné energie ve smyslu jejího snížení a naopak ke zvýšení vyúčtovaného množství.

Odvolací orgán tak dospěl k závěru, že účastník řízení vytýkaným jednáním nepoškodil své odběratele tím, že by neoprávněně navýšil částku za dodávku tepelné energie.

V. Nové projednání věci

Správní orgán s ohledem na dosavadní průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 téhož zákona.

Podle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

Obecně lze konstatovat, že účastníkovi řízení je třeba dát před rozhodnutím ve věci možnost vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, přičemž zároveň správní orgán v případě takového postupu musí deklarovat, že všechny podklady pro rozhodnutí shromáždil. Uvedené právo se v daném typu řízení s jedním účastníkem zahájeném z moci úřední nevztahuje na důkazy předložené účastníkem, ale na podklady obstarané a shromážděné správním orgánem. Týká se dále pouze podkladů rozhodnutí, nikoliv např. úkonů v řízení.

S ohledem na výše uvedené závěry odvolacího orgánu správní orgán prvního stupně nedoplňoval nové podklady do správního spisu, k nimž by bylo třeba vyjádření a s nimiž by se musel účastník řízení seznamovat (rozklad účastníka řízení, stanovisko k rozkladu a účastníkovi řízení doručené rozhodnutí o rozkladu nelze za takové podklady považovat), a proto správní orgán přistoupil přímo k vydání tohoto rozhodnutí.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držitele licence na rozvod tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem.

Obsahem ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona je tedy několik samostatných povinností uložených držiteli licence, jejichž porušení je postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení je držitelem licence na rozvod tepelné energie č. 320705680 s datem zahájení licencované činnosti dne 1. února 2008. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona.

VI. A. Ověřování měřicích zařízení

Jednou z povinností uložených držitelům licence na výrobu a držitelům licence na rozvod tepelné energie je povinnost pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o metrologii“).

Právní úprava pravidelnosti ověřování správnosti měření je pak provedena vyhláškou č. 345/2002 Sb., kdy doba platnosti ověření pro měřicí zařízení je v tomto případě stanovena na 4 roky, a to dle ustanovení bodu 3.1.2. přílohy uvedené vyhlášky.

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil (viz Tabulka č. 1), že účastník řízení měřil dodávku tepelné energie v odběrných místech Bytový blok „A“, „B“, „C“ a „D“ odběratele společnosti TOMMI – holding měřicími zařízeními výrobní číslo [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], jejichž platnost ověření skončila dne 31. prosince 2013.

Dále správní orgán zjistil (viz Tabulka č. 1), že účastník řízení měřil dodávku tepelné energie v odběrném místě Bytový blok „E“ odběratelů Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17 a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19 měřicím zařízením výrobní číslo 23650287, jehož platnost ověření skončila také dne 31. prosince 2013.

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení v období od 1. ledna 2014, tj. od prvního dne, kdy uplynula platnost ověření výše uvedených měřicích zařízení, nejméně do dne 28. dubna 2014 v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona měřil dodávku tepelné energie měřicími zařízeními, u nichž již uplynula platnost ověření správnosti jejich měření, tj. pravidelně neověřoval správnost měření.

Uvedené skutečnosti má správní orgán za prokázané nejméně do dne 28. dubna 2014, tj. do dne zahájení kontroly Úřadu, kdy i ze samotného vyjádření účastníka řízení je patrné, že až po zahájení kontroly Úřadu provedl výměnu stávajících měřicích zařízení za měřicí zařízení nová, která mají platná ověření do roku 2018.

K námitce účastníka řízení, že autorizované metrologické středisko společnosti Pražská teplotárenská potvrdilo, že osazená měřidla byla plně funkční, správní orgán uvádí, že z protokolu o předání měřidel č. zak. [REDAKCE], doloženým účastníkem řízení v rámci kontroly Úřadu, vyplývá, že se ve všech případech jednalo pouze o předání, resp. ověření, kalorimetrických počítadel značky PoluTherm a CALIMEX VKP, která jsou pouze jedním ze tří základních komponentů měřicího zařízení tepelné energie, kdy všechny komponenty, tj. kalorimetrické počítadlo, průtokoměr a teploměry, musí jako kompaktní splňovat podmínky zákona o metrologii. Prokazatelným důkazem o ověření funkčnosti měřicího zařízení by bylo Osvědčení o ověření vydané ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o metrologii nebo Ověřovací list ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 téhož zákona.

Námítky účastníka řízení, že se v daném případě jednalo o administrativní pochybení, které bylo ihned napraveno, a zároveň bylo přijato systémové opatření tak, aby se dané pochybení již neopakovalo, správní orgán hodnotí jako námítky, které, jak je uvedeno dále, zohlednil jako polehčující okolnosti při ukládání pokuty. Nemůže se však jednat o skutečnosti, které by měly jakýkoliv vliv na posouzení plnění povinností účastníka řízení dle ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, neboť toto ustanovení jasně stanoví, že držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie je povinen pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zákonem o metrologii.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly jednáním účastníka řízení naplněny formální znaky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušení povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská škodlivost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty.

Účastník řízení v rámci dotčeného vymezeného území neprovedl pravidelné ověření správnosti měření dodávané tepelné energie u pěti měřidel. Správní orgán přitom podotýká, že energetický zákon uložením povinnosti držiteli licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zákonem o metrologii, vyjadřuje zájem společnosti na tom, aby dodávka tepelné energie byla měřena, vyhodnocována a vyúčtována měřidly, která měří skutečně dodané množství tepelné energie, které bylo do daného odběrného místa skutečně dodáno. V případě, že správnost měřidla není v pravidelných a právními předpisy stanovených intervalech ověřována, lze dospět k důvodnému závěru, že zájem společnosti na správném a ověřeném měření je jednáním účastníka řízení ohrožen. Dle názoru správního orgánu tak lze v jednání účastníka řízení, který v pravidelných intervalech neověřil správnost hned u pěti měřidel, spatřit společenskou škodlivost, která postačuje k naplnění materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá, resp. z nich vyplývají až kroky účastníka řízení směřující k nápravě zjištěného protiprávního stavu.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

VI. B. Účtování dodávky tepelné energie

Další z povinností uložených ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona je povinnost účtovat dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že účastník řízení měl v rámci dotčeného vymezeného území osazeno v pěti odběrných místech vlastní měřicí zařízení sloužící k vyhodnocení dodávek tepelné energie odběratelům, společnosti TOMMI – holding, a Společenství pro dům Čihákova 871/15, Společenství pro dům Čihákova 872/17 a Společenství vlastníků jednotek Čihákova 873/19. Současně bylo zjištěno, že účastník řízení údaje z měřicích zařízení v jednotlivých odběrných místech vyhodnocoval tak, že naměřené a zjištěné hodnoty dále násobil koeficientem (tzv. přepočtovým koeficientem), který byl účastníkem řízení stanoven jako podíl hodnoty odečtu fakturačního měřidla, kterým byly rovněž měřeny dodávky nakoupené tepelné energie v místě předání na vstupu do výměňkové stanice (na adrese 190 00 Praha 9, Libeň, Sokolovská 972/195), a hodnoty součtu odečtů všech měřidel tepelné energie v odběrných místech bytových objektů bloků „A“, „B“, „C“, „D“, „E“.

Správní orgán ve věci tohoto skutku s odkazem na ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, které stanoví, že správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, je vázán právním názorem odvolacího orgánu, konstatuje, že ze skutkových zjištění vyplývá, že účastník řízení svým jednáním, které sice po formální stránce není zcela v souladu s dikcí ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona, odběratele nikterak nepoškodil. V podrobnostech pak správní orgán odkazuje na odůvodnění pravomocného rozhodnutí odvolacího orgánu č. j. 08190-31/2014-ERU ze dne 14. dubna 2016, a dále konstatuje, že i v případě, kdy by bylo v daném případě shledáno naplnění formální stránky správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, s ohledem na absenci poškození odběratelů jednáním účastníka řízení zcela jistě nedošlo k naplnění stránky materiální.

S ohledem na výše uvedené se správní orgán rozhodl správní řízení v dané části zastavit tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, a dále se námitkami účastníka řízení nezabýval.

VII. Uložení pokuty

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Jedná se samozřejmě o maximální možnou výši pokuty, jejíž uložení připadá v úvahu v případě zvláště vysoké závažnosti správního deliktu včetně jeho následků, době trvání a okolností, za kterých byl spáchán. V tomto případě je třeba uvažovat o uložení pokuty ve výši odpovídající okolnostem tohoto správní deliktu.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení neprovedl ověření správnosti měření u 5 měřidel měřících dodávku tepelné energie. Platnost ověření správnosti měření skončila na konci roku 2013. V době provedení kontroly Úřadu tak byla používána měřidla, u kterých byla doba ověření správnosti měření překročena o cca 4 měsíce. Vzhledem k délce platnosti ověření po dobu 4 let lze konstatovat, že od skončení doby platnosti ověření správnosti měření uplynula relativně krátká doba. Vzhledem k této skutečnosti lze závažnost správního deliktu hodnotit jako méně závažnou. Úřad dále přihlédl ke skutečnosti, že se v případě účastníka řízení spíše jednalo o administrativní pochybení, které bylo ihned napraveno, jako k výrazně polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností.

V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako polehčující okolnost.

Při stanovení výše pokuty se správní orgán zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Účastník řízení zaslal Úřadu výkaz zisku a ztráty k 31. prosinci 2014, ve kterém vykazuje výsledek hospodaření před zdaněním ve výši 645 000 Kč. Úřad ze sbírky listin obchodního rejstříku zjistil, že k 31. prosinci 2013 výsledek hospodaření před zdaněním činil 1 049 000 Kč a k 31. prosinci 2012 činil 1 958 000 Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení. Zároveň však musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pro samotného rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena také jeho represivní funkce, avšak aniž by byl tento postih pro rušitele likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Vzhledem k výše uvedenému, na základě zohlednění všech okolností daného případu, a dále pak s přihlídnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem a aktuálním majetkovým poměrům účastníka řízení, byla pokuta vyměřena ve výši 10 000 Kč, tj. u samé spodní hranice možné zákonné sazby dle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona. Výši pokuty považuje správní orgán za zcela vyhovující účelu správní sankce, tedy jako postačující odradit účastníka řízení do budoucna od porušování právních předpisů a motivovat jej k dodržování předpisů ve věcné působnosti Úřadu. Zároveň pokutu nelze vzhledem ke své výši považovat za likvidační.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle

ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka -

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
vedoucí oddělení správních řízení Ostrava